

niedziela, 18.06.2023

Katechezy w co wierzymy - 4. Natchnienie biblijne

27 sierpnia 2023 r. – 21. Niedziela Zwykła (Rz 11,33-36, Mt 16,13-20)

Spotify

YouTube

Dziewico Matko, bądź przy nas, jak byłaś bliska Apostołom w Wieczerniku, umacniaj i pogłębiaj w naszych duszach pragnienie Boga. Niewiasto posłuszna, pomóż nam otworzyć serce, zanim otworzymy księgę, tak aby stały się gościnnym domem dla Słowa. Niewyczerpana Księgo, która dałaś do czytania światu wieczne Słowo Ojca, prowadź nas w lekturze świętego Tekstu, abyśmy umieli znaleźć w każdym słowie jedyne Słowo, w którym Ojciec wyraża całkowicie samego siebie.

Wzywamy na początku w pięknej modlitwie Maryję, która – jak słyszymy – pomaga nam usłyszeć, przyjąć i zrozumieć to, co Bóg do nas mówi przez Pismo Święte. Dzisiaj możemy bardziej zrozumieć, dzięki kolejnej katechezie, proces, w jaki ono powstawało, a dokładniej rzecz biorąc, temat natchnienia biblijnego.

Pojęcie

To szczególny, nadprzyrodzony charyzmat, a więc niezaskuszony dar Boga, udzielony wspólnocie Bożej, obejmujący zarówno ludzi tworzących księgę, jak i samą Biblię. Działanie Boga obejmuje wszystkich, którzy w sposób twórczy brali udział w powstawaniu, przekazywaniu i spisywaniu ksiąg biblijnych (cały proces – od powstawania pierwotnej ustnej tradycji, aż do jej utrwalenia, spisania i włączenia w Biblię w obecnej formie).

Świadectwa w Biblii o natchnieniu

W ST przypisywano natchnienie nie tylko tym, którzy zajmowali samym Słowem Bożym, ale też obejmowało ono wszystkie dziedziny życia. Chodziło przede wszystkim o spełnienie konkretnego posłannictwa w Izraelu. W NT widać Jezusa, który przypisuje wszystkim pismom ST autorytet boski. Są też, dwa szczególne fragmenty, które odnoszą się do tego pojęcia:

2 Tm 3,16

Wszelkie Pismo od Boga natchnione [jest] i pożyteczne

do nauczania, do przekonywania, do poprawiania,

do kształcenia w sprawiedliwości – aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

Jak widać, jako natchnione słowo Boga jest wypełnione życiodajnym tchnieniem Ducha Świętego i dlatego jest niezastąpionym, skutecznym środkiem uświęcenia.

2 P 1,20-21

To przede wszystkim miejcie na uwadze, że żadne proroctwo Pisma nie jest dla prywatnego wyjaśnienia. Nie z woli bowiem ludzkiej zostało kiedyś przyniesione proroctwo, ale kierowani Duchem Świętym mówili Boga święci ludzie.

Sobór Watykański II

Święta Matka – Kościół uważa na podstawie wiary apostoelskiej księgi tak Starego, jak Nowego Testamentu w całości, ze wszystkimi ich częściami za święte i kanoniczne dlatego, że spisane pod natchnieniem Ducha Świętego (por. J 20,31, 2 Tm 3,16, 2 P 1,19-21, 3,15-16) Boga mają za autora i jako takie zostały Kościołowi przekazane. Do sporządzenia Ksiąg świętych wybrał Bóg ludzi, którymi jako używającymi własnych zdolności i sił posłużył się, aby przy Jego działaniu w nich i przez nich, jako prawdziwi autorowie przekazali na piśmie to wszystko i tylko to, co On chciał. Ponieważ więc wszystko, co twierdzą autorowie natchnieni, czyli hagiografowie, winno być uważane za stwierdzone przez Ducha Świętego, należy zatem uznawać, że Księgi biblijne w sposób pewny, wiernie i bez błędu uczą prawdy, jaka z woli Bożej miała być przez Pismo św. utrwalona dla naszego zbawienia.

Bóg jest jedynym źródłem treści całego Pisma Świętego, oczywiście nie w tym znaczeniu, że wszystko w Biblii zostało bezpośrednio objawione autorom ludzkim, lecz w tym sensie, że wszystkie treści Pisma Św., niezależnie od tego czy zostały poznane w sposób naturalny, czy nadprzyrodzony, objęte są charyzmatem natchnienia, który sprawia, że to i tylko to, co Bóg zamierzył, zostało objęte zbiorem Pisma ST i NT. Człowiek jest także współtwórcą Pisma Św. Obejmuje ono tych wszystkich, którzy w sposób twórczy współdziałali poznaniu (prorocy, apostołowie, nauczyciele), w przekazywaniu (narratorzy, kapłani, ojcowie rodzin) i utrwaleniu prawdy (skrybowie, redaktorzy). Wpływ DŚ oczywiście był różny, w zależności od stopnia tego udziału. Np. tzw. świeckie fragmenty Biblii nie musiały być natchnione od samego początku. Przyjęcie ich przez autorów biblijnych było jednak równoznaczne z ich natchnieniem. Najczęściej otrzymywały one w Biblii zupełnie nowy sens historio-zbawczy. Prawdy przyrodnicze, historyczne i inne, tym podobne zawarte w Biblii, nie stanowią bezpośredniego przedmiotu zbawczego orędzia. Należą do podłoża historyczno-kulturowego, związanego z powstaniem i rozwojem Biblii. Należy więc odróżnić to wszystko, co stanowi bezpośrednią treść orędzia biblijnego o zbawieniu, od wypowiedzi tylko przygodnie, niejako marginesowo z nim związanych. W ten temat wpisuje się również kwestia różnych nieścisłości historycznych oraz historii w PŚ wydają się być „mało święte”.